

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ
Deuotæ**

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Vera præparatio vltimi nostri discussus in peccatorum expurgatione, &
Christianarum perfectionum exercitio consistit. Colloq. XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

talia, ac sempiterna vertuntur ; ita
nos obligari certo nobis persuadea-
mus, omnes ut industriæ nostræ ner-
uos intendamus, & omni tempore,
omni loco, summo studio, diligen-
tiaque ad ea adspiremus.

*Vera preparatio ultimi nostri discessus
in peccatorum expurgatione, &
Christianarum perfectionum ex-
ercitio consistit.*

COLLOQUIVM XXV.

THEOL.

ISTIS ergo ita constitutis, quæ ha-
ctenus à nobis in medium prola-
ta sunt, facile omnino intelligi-
tur, præparationem hanc aliud ni-
hil esse, quam virtutum Christiano
homine dignissimarū studium. Et
quo luculentius paulò quod dico.
intelligatur, notandum est in tribus
punctis eam versari : Primum est,
vt ea omnia remoqueamus, quæ in
hoc itinere aut impedire nos pos-
sunt: Secundum, vt ea conquiramus,
sine quibus commodè id haberi non
potest. Tertium, vt ab ijs instruamur
que pretiosa sunt, quæque fidem no-
bis

bis eo in loco concilient ad quem
tendimus, & præclaram parent ma-
sionem. Porrò locus iste mundus al-
ter est, mansio autem ipsum coelum,
terra nobis promissa: Aliæ verò mi-
siones aut in Aegypto spirituali sūc-
quarum vna est Infernus, cui dia-
bolus Princeps tenebrarum, & ve-
rus Pharao imperat, aut in locis de-
sertis, & gaudij expertibus, uti lym-
bus, aut in locis tristitiae, uti purga-
torium: Via verò, vita ista est, cuius
principium est mundi istius ingre-
sus, finis autem sepulchrum: Hoc
ter & fœlicissimè ingredi, & iucun-
dissimè continuare, & securissi-
mè absoluere possumus, cum ad
patriam nostram properantes supra-
dicta capita seruamus, quæ genera-
lem nobis apparatum præscribunt,
omniaque illa continent, quæ fa-
cere & habere eum oportet qui in
longinquam ciuitatem cogitat, do-
micilium in ea sibi fixurus, sibiique
aduentum gratulantes habiturus.
Nam si quis homo istiusmodi est,
is illud sibi in primis faciendum
esse arbitratur, omnibus ut impe-
dimen-

dimentis amotis ea secum sumat, quæ necessaria sunt, ut pecuniam, & vasa preiosa portatu facilia, partes auri, gemmas, & similia quibus possessionem sibi coemere, & commode illic viuere possit quo aspirat. De Helue-
tijis memoriam accepimus, quod belli Gal.
cum sedes suas deferere decreuissent,
& Gallos subiugare consti-
tuissent, villas suas, pagos, omnia-
que ea quæ necessaria sibi non fu-
tura arbitrabantur, & portari non
posse opinabantur (quò omne sibi
desiderium ac spem etiam ad sua
redeundi refecarent) flammis ab-
sumpsisse, vt necessitatem sibi
pulcherrimam, & nouum regnum
pariendi, & ignominiam turpissi-
mam fugiendi imponerent. At me-
lius adhuc Alexander Magnus, qui Plut. in
cùm in Indiam exercitum moueret, Alex.
Dominia sua vniuersa amicis suis
elargiretur, & nec vnicum Ma-
cedonix Regnum sibi reserua-
ret, Perdicæ dona ista & prodiga-
litatem admiranti ait, spem
sibi

sibi reliquam esse longè ampliori
Imperij, quam à Patre Philippo sib
traditum fuisset. Isti ergo pruden
tissime in viam se daturi, omnia pri
mum ea amoliri voluerunt, quæ va
eorum itineri obessent, vel à propo
sito suo eos abstinerent. Deinde ve
rò ab omnibus necessarijs probè
instruxerūt, pecunijs, milite, equis,
armis, & munitionibus ac sexcentu
alijs belli instrumentis. Nunc quo
niā sæpenumerò Deus à bestijs eti
benefaciēdi normam addiscere noi
vult: adeò vt & scholam abiectili
mæ formicæ prudentiam in ea hau
stum frequentare nos iubeat; nihil
planè inconueniens est ab Ethnici
stis discere, quomodo nos ad di
cessum è rebus humanis præparare
ac iter cœlum versus habere debea
mus: Et tanto diligentius ad offi
cium nostrum præstantum incitari
quantò propositum nostrum illorū
cæptis excellentius & nobilius est.
Qui cum terram tantum sibi acqui
suti essent prudentissimè se nihil
ominus ad iter accinxerunt, & la
bores molestiasque grauissimas de
uora

Prou. 6.

6.

pliori
po sih
rudens
nia pri
quæ v
propo
nde ve
robèt
equis
xcentu
nc quo
ijs eui
ere no
ectilli
ea hau
; nihil
chnici
ad dil
parare
debeat
d offi
icitari
illori
ius el
acqui
nihil
& la
nas de
uora
uorauerunt, ut caducum sibi impe-
rium pararent. Verum ut hoc in ijs
imitari non debemus, ita si assiduos
discipulos in reliquis nos exhibue-
rimus, breui admodum magistros
nostros anteuertemus. Noster enim
apparatus bona æterna & immor-
talia spectat; illorum autem tantum
ad fumos aucupandos instruebatur,
qui momento temporis in auras e-
uanescunt: adeò ut si fieri posset mul-
tis nos partibus eorum diligentiam,
industriamq; superare deberemus;
quippè cum id pro quo nos labores
fuscipimus, ne quidem in compara-
tionem cum illorum imperijs pos-
sit venire. Verum si illud omnino
consequi non possumus, ut singula-
rem illorum diligentiam nostra su-
peremus, satagendum tamen est, ut
saltem eos imitemur, ac nulli labo-
ri, nulli rei parcamus, nisi iudicium
seuerissimum condemnationis eter-
næ forsitan incurreremalimus. Vi-
deamus itaque primum, quænam il-
la impedimenta sint, quæ amoueri
debent: Tum verò ea etiam confide-
remus, quorum ope peregrinatio-
nem

nem nostram ad multò quam fœl
cissimum finem perducere valea
mus. Hæc David, & post hunc S. Pe
trus paucis admodum verbis com
prehendit cùm ait: Declina à mali
36. 27. & fac bonum. Inquire pacem & pe
Pet. 3. 11. sequere eam; id est, omnia à te pe
cata remoue, virtutibus te instrue
bonis operibus muni, in quibus pa
animæ tuxæ cum Deo cōsistit, & spe
æternæ gloriæ potiūdæ: In his duo
bus punctis tota iustitiæ Christiani
sūma versatur, sicut quidā sanctior
Ecclesiæ ait. Et omnes diuitiæ lateu
quas asportare debemus. Peccatum
itaque primum itineris nostri impo
dimentum est: quod animam exce
cat, ligat, debilem cum corpore red
dit, quæ moræ & obstacula maximæ
sunt, ut bene ambules: fœliciter ac
commodè pugnes: obiecit etiam
peccatum pessulum spei, qua patru
& regnū amplissimum nobis poll
cemur. Virtutes verò & bona ope
ra veri modi sunt, quibus iter no
strum fœlicissimè absoluimus, &
cœlum introimus. Hæc arma sunt,
hoc viaticum quo instruendi sumus.

Prosp
cent. 98.
ex. S.
Aug.

& ad terram viuentium perducendi; nisi nostramet negligentia reluctetur ac refragetur : hi nummi sunt , quibus cæleste regnum nobis coememus. Nec verò hoc loco arbitrari te velim, cum peccatum dico esse amouendum , ea me tantum intelligere quæ Dei legē manifestè violant , sed omnes omnino occasiones quæ nos ad illa inuitant: adeò ut in ingressu ac progressu itineris quā longissimè à nobis arceamus , principio peccatum, ut capitalem nostrū inimicum: Deinde omnes illius fautores & principes Diabolum, mundum, ac carnem: qui omnes coniurati in nostrā perniciem hostes sunt; Ita iisdem armis opitulante Diuina gratia à nobis delebuntur , & profligabuntur. Atque hæc satis opinor sunt, ut vniuersus iste de quo loquimur apparatus, integra peccatorum expurgatio, & perfectionum Christianarum exercitium esse videatur.

Con-